

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA **Leto 2007/2008**

Številka 1

December 2007

Izide, ko se nabere dovolj prispevkov

Kazalo

Uvodnik	3
Novice iz Mravljišča	4
Načelnikov nagovor	5
S kolesom na Klivnik (prvič)	6
Kratek premor	9
Na pohodu	10
Kratek intervju	11
Tajniški posli na taboru	12
Antikvariat – Kako to počnejo Avstralci?	14
Fotografski utrinki	16
Osmerosmerka	19
Prostor za sponzorje	20

**Vsem mravom, staršem,
prijateljem in sponzorjem
želimo veliko zdravja, sreče,
uspehov in zadovoljstva v
prihajajočem letu 2008.**

Uvodnik

Po dolgem času je z vami spet Mravljinček. Tokrat taborne številke ni bilo, za tole smo pa že mislili, da bo postala družinsko glasilo družine Kordiš – Gajić, saj so Nataša, Ana in Vanja bile zelo pridne in so napisale večino prispevkov, za kar se jim prav posebej zahvaljujem. Zahvaljujem se tudi avtorjem fotografij, predvsem Nataši in Mateji, ki sta prispevali večino fotk.

In kaj se je dogajalo od aprila do danes? Hja, dočakali smo 55 letnico rodu, zaključni izlet, taborjenje, prvi izlet, rezljanje buč, dvodnevni izlet, analizo tabora, oživljali smo Fužine, bili na ROT-u, na taborniških delavnicah v Čolnarni, pa še kje. Rok je dobil woodbadge in postal inštruktor prve stopnje, babi Lenka je dobila zlato plaketo ZTS, Nataša je postala Naj naj Seba, verjetno je še kdo kajj dobil, pa mi nekako ni prišlo na uho...

Veliko tega boste našli na naslednjih straneh, pa še ne bo to vse. Za naslednjo številko se pa kar potrudite, če jo želite imeti. Brez prispevkov tudi Mravljinčka ni, zato pridno pišite in rišite, prispevke pa dajte svojim vodnikom.

Vaš Terminator

GLASILO TABORNIKOV RODU ČRNEGA MRAVA

Mravljinček je glasilo tabornikov Rodu Črnega mrava iz Ljubljane.

Glavni urednik:

Sebastijan Kerše - Terminator

Izhajanje:

Mravljinček izide, kadar se nabere dovolj prispevkov. Ta številka je izšla 10.12.2007

Cena enega izvoda:

Za člane brezplačno, za ostale vsaj zaenkrat zastonj.

Naslov uredništva:

Rod Črnega mrava
Rožičeva 1a

1000 Ljubljana
"Za Mravljinčka"

e-pošta:

rcmlj@rutka.net

Prispevki v Mravljinčku odražajo mnenja avtorjev.

Pripombe in predlogi so vedno dobrodošli!

Rod Črnega mrava deluje v Mostah že od leta 1952. Še vedno učimo tehniko življenja v naravi in med ljudmi ter močno verjamemo v pomembnost svojega početja. Ponosni smo, da je naš rod med najstarejšimi v Sloveniji.

Novice iz Mravljišča

Prvi letošnji zapis bomo posvetili 55. obletnici delovanja našega rodu. Praznovali smo jo 6. aprila na Jančah, v zbor pa se nas je po neuradnem štetju postavilo točno 55. Podelili smo priznanja najbolj pridnim, babi Lenka pa je dobila zlato plaketo ZTS, ker je bila pridna kar 55 let.

Taborjenje je seveda tudi bilo, kot že nekaj let doslej smo taborili na Klivniku. Letošnje je bilo rahlo posebno, ker po dolgem času tam ni bilo urednika Mravljinčka, tako da tudi taborne številke glasila ni bilo. Je pa tam imel bolj ali manj posrečen nadomestek v obliki Nataše, ki je na koncu tabora dobila priznanje NAJ NAJ SEBA.

Sezono smo pričeli z velikim zagonom, med drugim smo 9. septembra v Čolnarni vodili taborniške delavnice za najmlajše. Igrali so se kozaklamf ter izdelovali obročke, ogrlice in zapestnice. Bilo je fino.

Na Fužinah smo 15. septembra pomagali pri izvedbi akcije Oživimo Fužine – Sosed sosedu človek, in sicer smo postavili štabce, da so se lahko plesalci folklore preoblekli, nekaj členov pa je služilo kot senca za predstavitev njihove dejavnosti.

Prvi izlet v novi sezoni je bil na Debni vrh in Stari grad nad Zalogom. Zgodil se je 22. septembra, bilo nas je 29, imeli smo se fino.

23. septembra se je deset mravov odločilo pomagati prizadetim v naravni katastrofi, ki je prizadela Železnike. Prišli smo samo do Škofje Loke, saj so nas kljub predhodni najavi ob našem ponovnem klicu obrnili nazaj, ker so namesto predvidenih 600 gasilcev dobili 900 gasilcev in niso imeli več prostora za deset tabornikov. Ker je bil dan že pokvarjen, smo šli na Lubnik in se imeli enkratno.

Modro vodstvo rodu se je dobilo 19. oktobra na analizi tabora, katero je naslednji dan nadaljevalo v posvet o delu v tej sezoni. Pričakujemo lahko več akcij, ki bodo še bolj zanimive kot doslej.

Letos smo se odločili, da bomo za Noč čarovnic (31. oktobra) rezljali buče. Prišlo je deset članov s starši, izrezljali so dvajset buč.

Tik pred zaključkom redakcije se je zgodila še Dvodnevna taborniška veselica v Begunjah pri Cerknici. Bilo je veselo.

Načelnikov nagovor

Lep taborniški pozdrav v novi sezoni 2007/2008!

Poletje se je že močno prevesilo v jesen, zima pa že sem ter tja povoha naše kraje, mi Mravi pa ne glede na vremenske ali klimatske spremembe pogumno vztrajamo na naši poti. Za nami je prekrasen vroč in sončen tabor v juliju, malo bolj kisli avgust, septembra pa smo s svetlobno hitrostjo začeli z delom v novi sezoni. Tako smo za sabo pustili opravljenih že nekaj propagandnih akcij, pomoč pri akciji Oživimo Fužine, Spoznavni izlet, Izrezovanje buč. Vodniki pa smo udeležili še dveh taborniških tekmovanj in sicer Republiškega orientacijskega tekmovanja (ROT) in Taborniškega odbojkarskega tekmovanja na mivki (TOTeM).

Kot vidite smo letošnjo sezono začeli zelo aktivno in v takem duhu jo želimo tudi nadaljevati, zato že pripravljamo nove in nove akcije, projekte, ki bodo naš program samo še popestrili. Že v novembru bomo pripravili Dvodnevno taborno veselico v Begunjah pri Cerknici, decembra sledi Taborniška čajanka, februarja bomo organizirali petdnevno zimovanje, maja pa zelo zanimiv Zaključni izlet. Vmes pa bodo celo leto program

bogatili vodovi sestanki, vodove akcije, enodnevni rodovi izleti, akcije Mestne zveze tabornikov (Feštival v Tivoliju), ter Zveze tabornikov Slovenije.

Novosti letos v kadrovski strukturi Rodove uprave ni, saj smo vsi podaljšali naše taborniške staže, so pa zato spremembe med vodniki. In sicer bosta delo kot doslej nadaljevala vodnika Jana in David, Suzanin vod je prevzel prekaljeni Muriči, v naših vodniških vrstah pa lahko zadovoljno pozdravljamo novi vodnici Matejo in Natašo. Število vodov smo tako povečali na pet.

V tem duhu napredovanja, dobrega načrtovanja in organiziranja akcij želimo nadaljevati tudi letos in za vse člane pripraviti še eno odlično taborniško leto.

Z naravo k novemu človeku!

Rok ZALETEL - Cigi
Načelnik rodu Črnega Mrava

Kratek potopis

S KOLESOM NA KLIVNIK (PRVIČ)

Uvod

Sreda 4.7., neurje. Telefon zazvoni; Andro! 'Živjo, si klical?', 'Ja, za naslednji petek. Smo rekli, da gremo na Klivnik s kolesom obiskat tabor.', 'Jaz grem dol že ta petek, greš zraven?', 'Hmm, ... (V petek služba. A jo lahko odpovem? - DA. A imam kaj takega planiranega čez vikend? - NE) ... Ja, lahko. Kdaj pa gresta? ', 'Ob 13h.', 'Ok, se vidmo.'

Odhod

Petek. Vremenska napoved Aladin: Močan veter v prsa celotno pot od LJ do Klivnika. Pridemo vsi trije na zborna mesto, nakar Dani potoži: 'Včeraj me je popoldne zagrabil heksnšus v vratu pa ga ne morem preveč obračat.', Andro: 'Mene je pa včeraj, ko sem nalagal prtljažnik v avto zagrabil v križu. Bom videl, če bom sploh lahko kolesaril'. 'Dober začetek, si mislim ko odrinemo na pot. Pa tisti komentar (v šali), da bom jaz delal zavetrje, ker sem najmlajši, mi tudi ni bil po godu, ker sem od treh najšibkejši člen. (P.S.: Napoved vetra je držala)

Vrhniški klanec

Do Vrhnike po stari magistralki ni bilo večjih problemov, edino le veter je postajal vedno bolj nadležen. Ko pa smo prišli do Vrhnike sem se odločil, da me klanec ne bo našel nepripravljenega, kot je bilo to nazadnje. V ušesa slušalke, musko na glas in začenja se osebna borba s klancem :). Tokrat je šlo hitreje in klanca kmalu ni bilo več. Odlično, sedaj pa pijača v Logatcu! Medtem, ko uživamo na zasluženi pijači v Logatcu, Dani pojamra: 'Neki se me loteva. Mogoče je gripa, prehlad. V klanec sem imel veliko prevelik srčni utrip, da bi bilo to normalno. A bom šel do konca, pa če je to 5km/h'. Tako se zaključi počitek in znova na pot. A še prej se Dani ustavi, ko potisne kolo čez prehod, in gleda svoje kolo z začudenjem. Dvigne kolo in zavrti zadnje kolo. Kolo pa se mu zasmеji in naredi manj kot ¼ obrata. SMEH. Danija ni dajala vročina, le prevozil je cca. 25km z zaskočenimi zavorami :D. Ko jih je popravil je pa šlo, ko šus :D.

Planina

Sedaj, ko smo vsi vozili brez aktivirane zavore, je šlo še hitreje in bolj veselo naprej (Veter nam je še vedno nagajal). Cesta je bila predvsem v senci in prometa je bilo malo. V Vrhniški klanec sem se malo zaletel in pobralo mi je kar nekaj moči, zato sem se sedaj držal bolj v zavetrju in poskusil nabrati novih moči za Planinski klanec. Cesta je bila odlična in tam, kjer rad z avtom malo pritisneš na gas, smo tudi mi šli malo hitreje, tako da s samo regeneracijo ni bilo nič. Planina. A že? Uf, tole je pa šlo hitro, jaz pa še vedno v fazi utrujenosti. Sama vas te hitro zaslepi. Izgleda, kot bi vozil po ravnem, noge pa kričijo: 'Klanec je!'. In tako se še hitreje utrujiš. Ja, Planina je kar zalogaj. Premagal sem jo predvsem z voljo, kajti o tisti hitrosti, ki je bila še v Vrhniki ni bilo ne duha, ne sluha. Tu se je pokazalo, v koliko boljši formi sta Dani in Andro, ki sta oba malo pohabljena vrtela pedala veliko hitreje kot jaz, ki sem se vozil po polžje. Vrh – klanec premagan. Sledil je le še kratek skok in že smo bili v Postojni, tokrat sem bil jaz tisti, ki je deloval, da se bo zdaj, zdaj sesedel.

Postojna

Mejnik. Prekolesarili smo že več kot polovico poti. Na glavnem trgu smo zavili v slaščičarno na pijačo in sladoled. Moje zaloge energije so pošle in sem bil že vidno utrujen. Ko sem izbiral okus sladoleda sem naletel na kartonček, na katerem je pisalo 'RED BULL'. Odlično! Daj kepico.

Očitno je sladoled pomagal, saj sem začel preostanek poti poln energije in prvih nekaj kilometrov je padlo, kot zrela hruška z drevesa :). Potem, pa je sladoled popustil in od Pivke do Bistrice se je pot čez Knežak kar malo vlekla (predvsem klančki). Na koncu pa sledi spust v dolino in zasluženo večerjo.

Ilirska Bistrica

4 ure vožnje (5 s postanki) in Bistrica je bila osvojena. Ustavili smo se na bencinski črpalki, kjer smo se okrepčali s pleskavico in pivom, ter si čestitali. Tu se nam je pridružil še Denis, ki je prikolesaril s Klivnika in je bil del mladinskega tabora, ki se je odvijal pred samim taborom.

Kratek potopis

Klivnik

Sledil je še skok v trgovino in pot na Klivnik. Tukaj naj še dam nasvet tistim, ki gredo v Bistrico s kolesom: Nikoli ne vzeti največje kolesarske torbe s sabo, saj boste dobili vanjo vse, kar drugi ne bodo mogli dati v svoje. Torej, sledila je še pot na Klivnik z zelo obteženim kolesom. Večerji, ki je kar obstala v trebuhu ni hotela sodelovati in 'skokec' do Harij je bil zahtevnejši in predvsem počasnejši, kot sem si sprva obetal.

Še klanec navzdol in že se je začel makadam, ki vodi do tabora. Nakar: RASK, TREŠČ, BUM, ... STOP!. Kaj je bilo to? AH, pa ne sedaj! Matica, ki je držala prtljažnik s torbami se je odvila na poti iz LJ in je bila sedaj za večne čase izgubljena. Še sreča da je popustila sedaj in ne 5min prej, ko sem s 50km/h drvel po klancu navzdol. Nesreča v sreči v nesreči pa je bila ta, da je ena pločevinka pijače, ki smo jo malo prej kupili, počila in se razlila po celotni torbi, kar je pomenilo, da je bila sedaj polovica mojih oblek mokra, tako kot Androva spalka. Na srečo je imel Denis na kolesu odvečno matico s katero smo pritrdili nazaj prtljažnik in se uspešno prebili do cilja, kjer smo se vsi umili v potoku.

Tako se je zaključil 7 urni izlet (5 ur vožnje), ki se je začel v LJ in končal na tabornem prostoru. Imeli smo kar nekaj prigod, pa še sonce ni bilo premočno. Če odštejem veter, ki je bil močan in 90% v prsa, je bil super dan za na kolo. Generalka USPELA, v petek pa zares :).

Majki

Bučmani in buče za noč čarovnic...

Takole pa zgleda risanje skic...

Na pohodu

V torek 3.7. smo sedli na avtobus in se odpeljali proti sečoveljskim solinam. Tam smo začeli 4-dnevni pohod. In, ko smo prispeli na start smo naprej malicali, potem pa smo začeli hoditi.

Pohod smo začeli pri Sečoveljskih solinah. Od tam smo se odpravili proti Ilirski Bistrici. Noči smo prebili v bivakih, ki smo jih postavili iz dveh šotork »sešitih« z vrvjo. Iz močnih palic smo naredili 6 močnih klinov. Po nekaj časa dela je bivak stal in bil pripravljen, da bomo v njem prenočili.

Vstali smo ob sedmih in se do pol devetih odpravili. Pospravili smo bivake in pojedli zajtrk, ki je bil navadno kruh s sirom ali s čokoladnim namazom.

Kosilo je bil daljši odmor med katerim smo si vsaj malo odpočili in pojedli kruh s pašteto ali sirom. Ustavljali smo se na 3-4 km za minuto ali dve.

Okoli 8ih zvečer smo se utaborili, postavili bivake in si naredili makarone.

Čez dan smo hodili, večinoma po gozdnih in travnatih poteh, pa tudi po makadamu in asfaltu. S seboj smo imeli do tri steklenice vode, ki smo si jih napolnili v gostilni, ali pa smo potrkali na kakšna vrata in jih prosili, če nam natočijo vodo v steklenice.

Drugi dan pa je začelo deževati. Na srečo je začelo bolj popoldne.

Utaborili smo se v opuščnem motelu Paradiso. Kljub temu, da je rosilo, smo morali po les za ogenj. Po večerji smo po tleh Paradisa položili šotorke in, namesto da bi spali zunaj v bivaku, smo taborili v Paradisu. Na srečo, saj je tisto noč padala toča. Naslednji dan smo se pripravili na vzpon na Slavnik.

Na pohodu smo hodili po cesti, gozdu, travniku, pa tudi po vodi, če je bilo treba. Povzpeli smo se na Slavnik, šli čez Kraški rob, se med pohodom malo izgubili, prenočili v motelu in se kljub vsemu dobro imeli.

Pohodnica

Kratek intervju

Sprašuje: Vanja
Odgovarja: Nataša

1. Koliko let si že pri tabornikih?

30 let praznujem letos, z vmesnimi prekinitvami

2. Kaj ti je najbolj všeč na taboru?

Na taboru mi je najbolj všeč druženje: da se pogovarjamo, smejimo...

3. Zakaj si prišla k tabornikom?

Ker sem želela doživeti taborno vzdušje ob tabornem ognju.

4. Koliko krojev si že imela?

Enega.

5. S kom bi bila najrajši v šotoru?

Ne morem odgovoriti, ker mi je pri srcu toliko ljudi.

6. Kateri vod ti je najbolj kul?

Prde smrde.

7. Kateri tabor ti je bil najbolj všeč?

Prvi tabor. Taborili smo v Gozdu Martuljku. Pa letošnji!

Tajniški posli na taboru

Nisem še bila na taboru, ki bi potekal tako gladko. Bilo je zelo lepo in nobenih zapletov ni bilo.

Kaj počne taborni tajnik? Piše zapisnike sestankov, spremlja ocenjevanje šotorov in si zapisuje ocene. Skrbi za vse vrste pošte, tiste od domačih in tiste, ki romajo med taborečimi. Skrbi za aktualnost stenčasa, ki je naša oglasna deska. Na stenčas razobesi jedilnik, seznam dežurnih, straže, vedno aktualno zasedbo šotorov, pa morda še kaj. Vse skupaj kar nekaj pisarije, pa vendar nič napornega. Ker sem bila že večkrat tajnica na taboru, se mi je ves čas zdelo, da sem še nekaj pozabila narediti. Ja, pozabila sem pihati v rog in s tem naznaniti, da se lahko prijavijo vsi, ki bi nočni straži želeli ukrasti zastavico. Pa vendar sem na koncu dobila priznanje za naj naj Sebata.

Razglasim lahko kar že veste:

1. mesto med naj urejenimi, pospravljenimi in napetimi šotori si delijo: m&m in G7K.....60 točk(vse možne!!!)
2. mesto si delijo: Motel Paradiso, dom Kekec, NLŠ, Asterix in Obelix(59)
3. mesto so zasedli Počasne Smrde in NN (58)

Kdo je kje spal pa sami najbolje veste...čokolado, ki so jo dobili zmagovalci, smo jedli vsi. Ergo sum: vsi smo zmagovalci. To drži kot pribito, saj letos ni bilo niti ene bombe! Enkrat smo hudo grozili in se delali, da smo grizliji in zmaji in vbijali znanost osnov higijene trem fantičkom vsakemu posebej v glavo, to pa je bil tudi skrajni ukrep.

Pisala sem jedilnike, kot mi jih je narekovala kuharica. Se še spomnite kaj smo jedli? Med drugim: krokete s piščancem in solato, zelenjavo v omaki in pire krompir, makarone z drobtinami, ričet, mlečni riž, krompirjevo solato s polpetom, šmorn, in druge takšne dobrote.

Kuharica Suzana je poskrbela za vse in za vsakega posebej. Poleg tega, da je kuhala raznovrstno hrano, je vzgajala, se pogovarjala, naučila marsikoga da si je treba za prjatile čas vzeti in niti enkrat ni zamujala s kosilom. Moram reči, da je to pa že zaskrbljujoče, da je vse tako perfektno. Pri tabornikih smo sicer navajeni, da je župa zelo redka in preslana, da se zgodi, da je kosilo rahlo prismojeno, da se naslednji dan sumljivo ponovijo vsebine... Ampak pri nas je zdaj vse drugače. Odlično!

En taborniški Z-D-R-A-V-O in se vidimo na naslednji akciji!

Nataša

12 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Izbor iz LATRINSKE POEZIJE:

Latrina je zakon, latrina je kul, na njej sedet sede mi ful.
Latrina je zakon, res fenomen, če je ne maraš, si pač kreten.

Tako rekoč, človek, je latrina najbolj kul pionirski objekt na taboru.

Ram

Ko zelje je odšlo, vse prazno je bilo, zahodnica se začinja, a latrina edina ne sameva.

Na latrini je res v redu! Človek ima svoj mir. In ko smo ravno pri miru... Dajte mi ga!

Ta tabor je najboljši in najboljšo latrino ima, ker je tuki nastavek za gobe.

Nataša

Antikvariat – Kako to počnejo Avstralci?

Doma sem našla skavtov priročnik iz Avstralije, letnik 1973. Dobila sem ga od svojega bratranca, ki je bil pri avstralskih skavtih kakšni dve leti. Knjiga je 40% narejena iz recikliranega papirja...Dal mi je tudi skavtski klobuk, ki mi je mnoga leta odlično služil v nemogočih evropskih zimah. Ras dobro ščiti pred snegom, ki se decembra usipa z neba.

V priročniku sem našla kar nekaj zanimivih poglavij. Danes bi vam rada predstavila poglavje o sledenju sledi živali v divjini. Še posebej bodite, prosim, pozorni na sled nevarnega mesojedega kenguruja...

Sledovi si od zgoraj navzdol sledijo takole:

Človek

Pes

Lisica

Mačka

Podgana

Possum (hmmm, kaj je že to?)

Kenguru

Emu

Ovca

Zajec

Pozor, sledovi niso v istem razmerju!!!

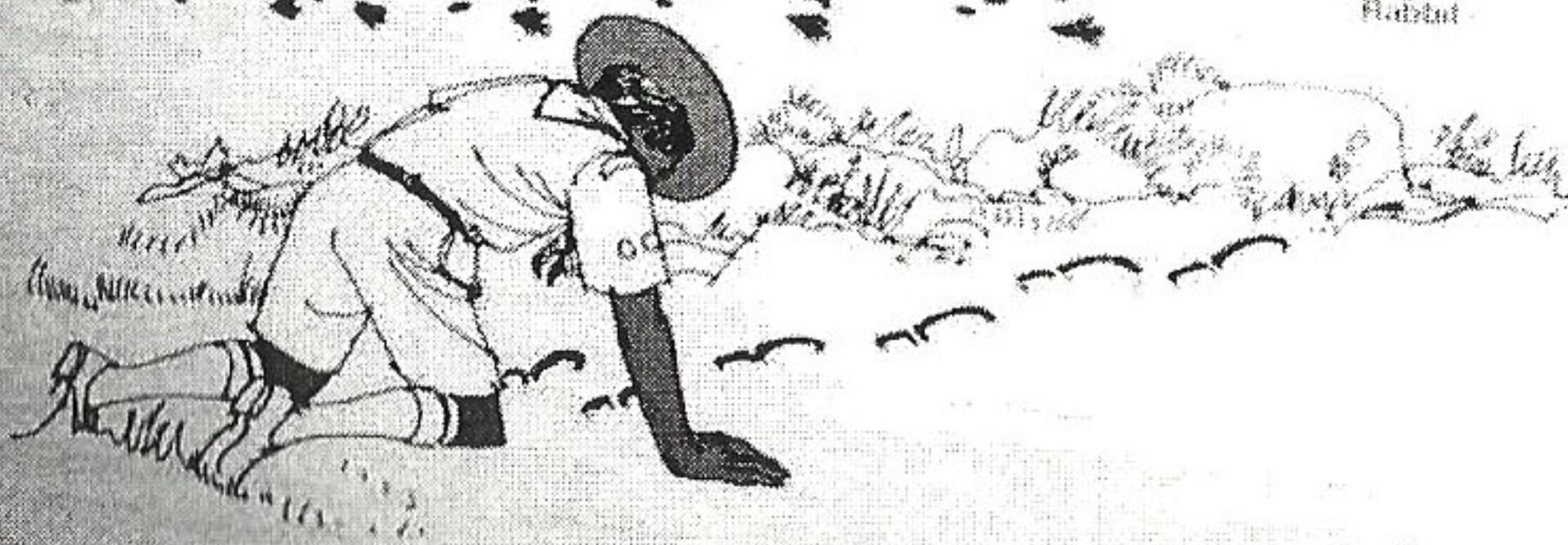
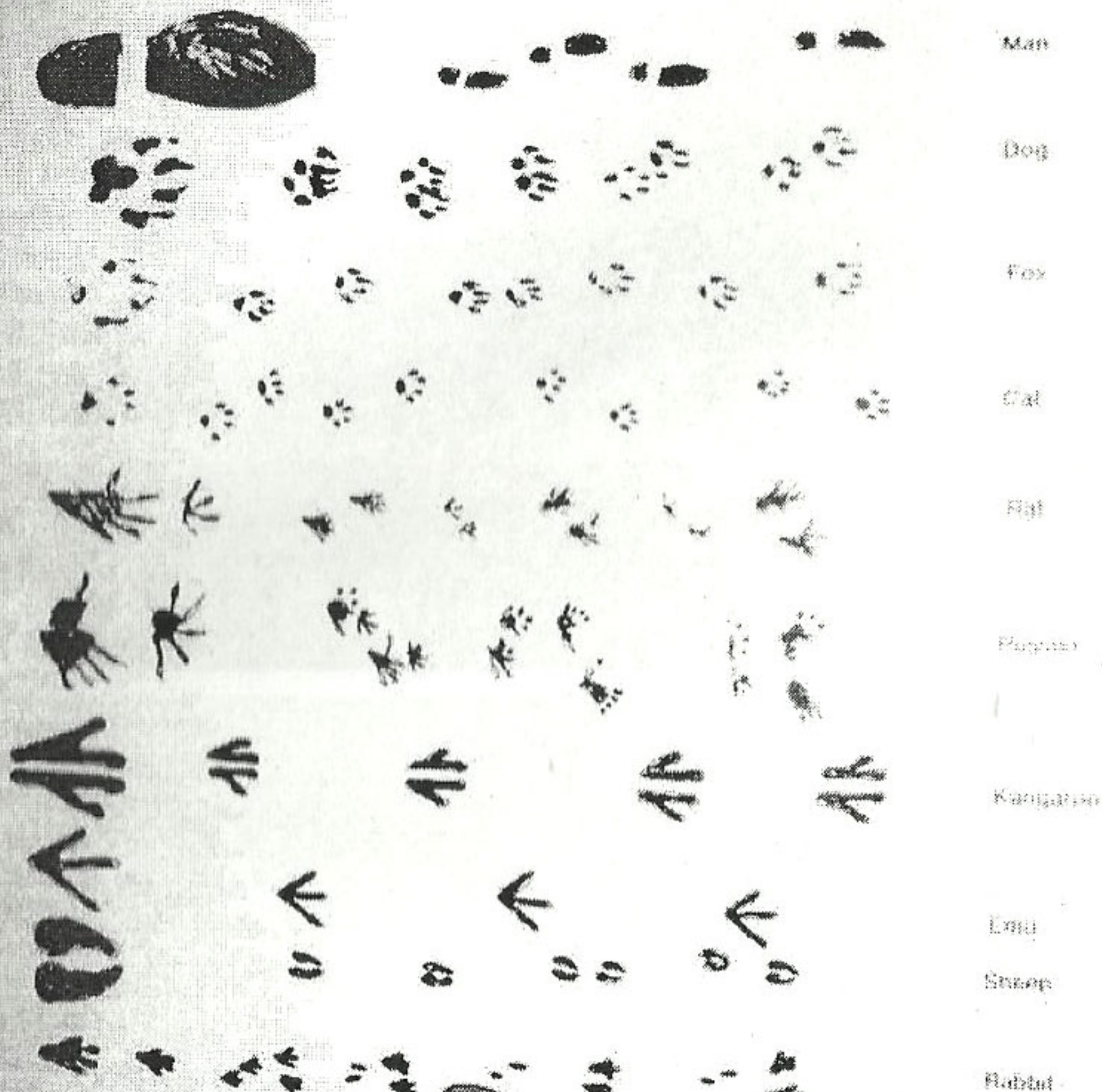
Nataša

14 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Antikvariat – Kako to počnejo Avstralci?

Tracking

If you're a fellow with eyes in your head, and with a wide awake mind, you can train yourself to see the smallest track of the smallest animal – and work out what the animal was doing.

Note: Tracks are not to same scale

Fotografski utrinki

Začudena babi Lenka ob 55 letnici rodu

Zborček mravov ob Brezi

16 e-pošta: rcmlj@rutka.net

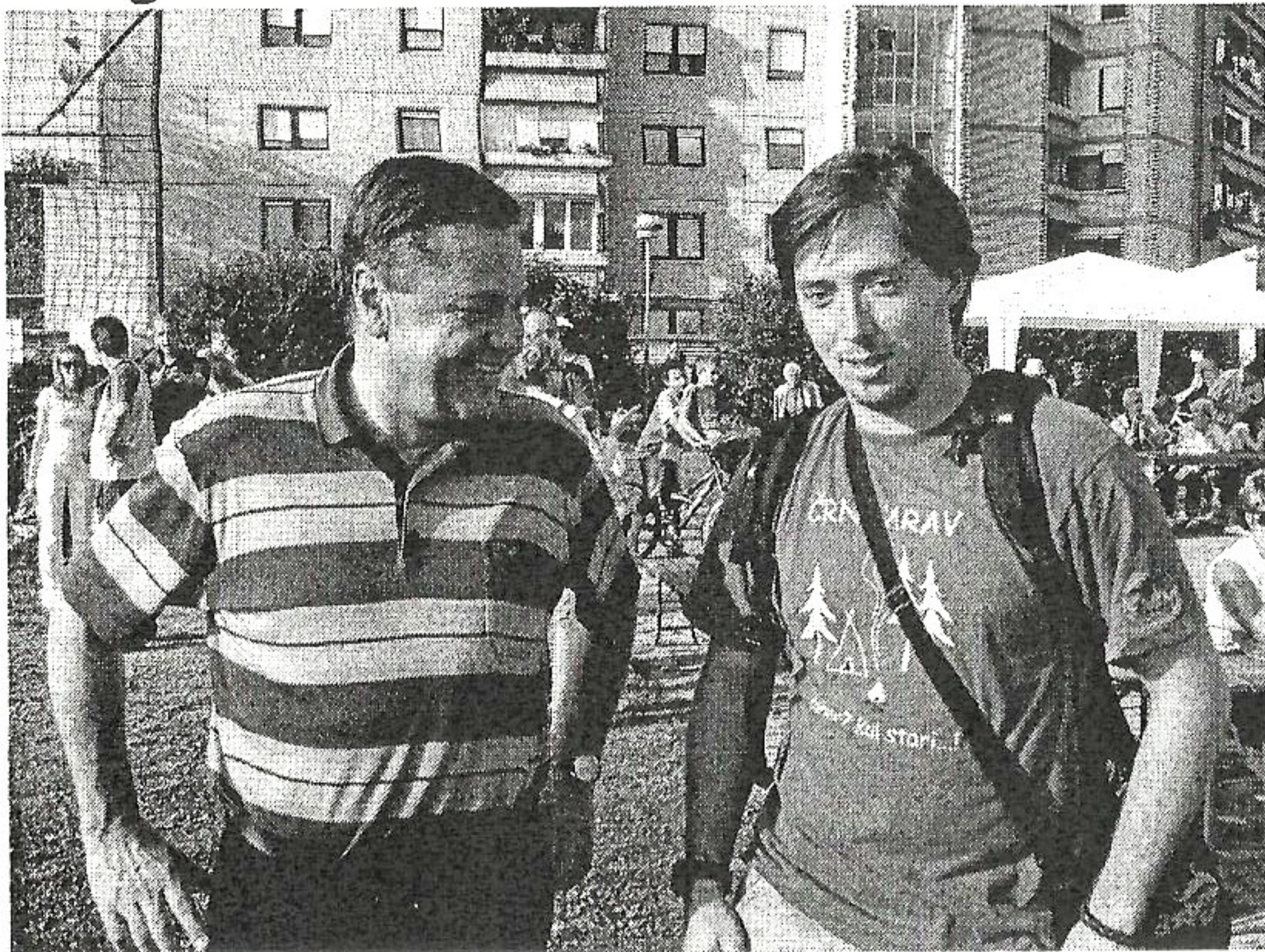

Hrabri graditelji pagode

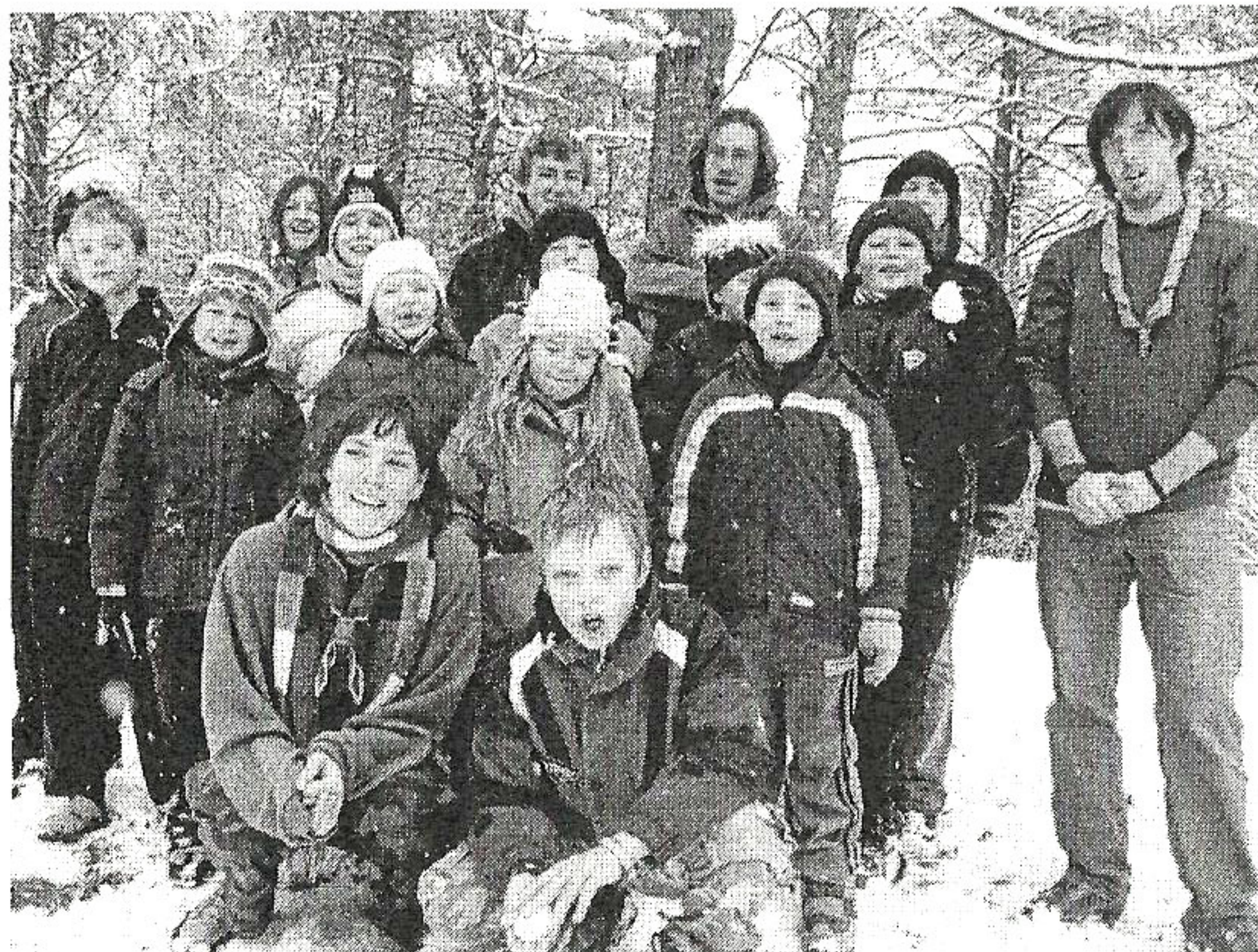

Gasilska fotka taborečih

Fotografski utrinki

Rok in župan Zoki na Fužinah

Jesenski izlet v zimskih razmerah...

18 e-pošta: rcmlj@rutka.net

Osmerosmerka

K	O	V	A	K	T	U	R
I	R	G	D	R	F	T	H
N	P	O	H	O	D	A	Š
J	Z	Z	J	J	Ž	B	U
A	J	D	R	O	T	O	Š
T	M	B	V	R	A	R	K
L	G	N	H	Č	S	R	G
G	O	J	Z	A	R	J	I

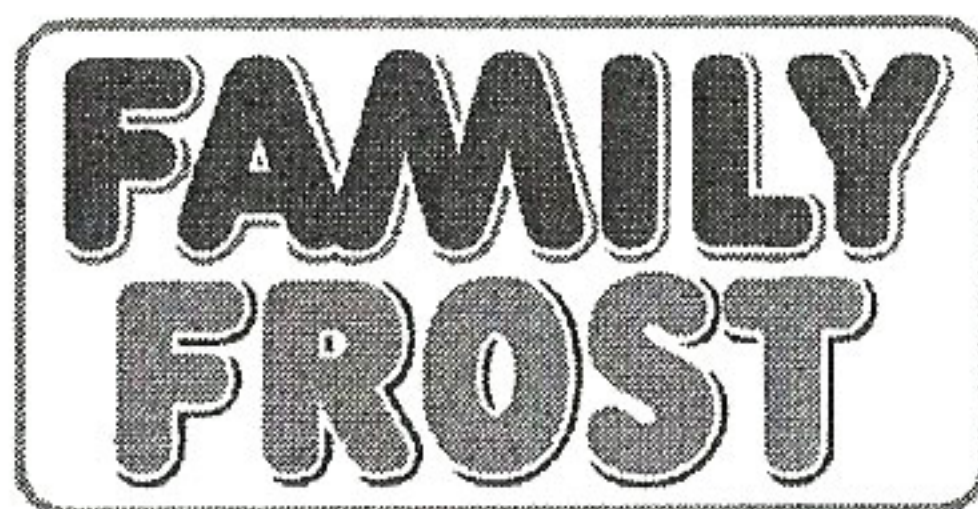
KROJ
POHOD
TABOR
ŠOTOR
TAJNIK
GOZD
GOJZARJI
RUTKA

Navodila: v osmosmerki najdi vse besede napisane zgoraj. Besede so lahko napisane vodoravno, navpično, poševno ali ritensko.

Prostor za sponzorje

V zadnjem letu so nam pomagali:

Četrtna skupnost Moste

COSTELLA[®]
Kristalna izvirna voda

Mladinska knjiga
ZALOŽBA

LJUBLJANSKE MLEKARNE

Tradicija. Skrb. Zanesljivost.

